

7. Lovforslaget indebærer navnlig den nyordning, at direktoratet for udlændinge kan bestemme, at afgørelsen i en sag, hvor ansøgningen må anses for åbenbart grundløs, ikke kan indbringes for flygtninge-nævnet.

Afgørelsen forudsættes truffet meget hurtigt efter indrejsen. Ordningen vil blive tilrettelagt på en sådan måde, at sagerne behandles og afgøres i et særligt registreringscenter, mens de pågældende asylansøgere opholder sig der. Direktoratet for udlændinge skal tage stilling til proceduren på grundlag af et spørgeskema, som ansøgeren udfylder. Finder direktoratet, at ansøgningen ikke er åbenbart ubegrundet, behandles sagen i overensstemmelse med direktoratets hidtidige retningslinier, og ansøgeren overføres til et af de øvrige modtagelsescentre.

I nogle tilfælde er det som nævnt åbenbart, at ansøgeren ikke opfylder betingelserne for at få opholdstilladelse som flygtning, således at direktoratet for udlændinge må afslå ansøgningen. Inden der træffes afgørelse herom, skal en medarbejder fra direktoratet for udlændinge imidlertid drøfte sagen med ansøgeren, og som en yderligere retsgaranti skal sagen forelægges for Dansk Flygtningehjælp, således at en repræsentant fra flygtningehjælpen får mulighed for at gennemgå sagen med ansøgeren med henblik på at udelukke risikoen for fejl eller misforståelser. Det forudsættes i den forbindelse, at direktoratet ikke træffer bestemmelse om, at sagen ikke kan indbringes for flygtninge-nævnet, hvis Dansk Flygtningehjælp finder det uforsvarligt. Om begrebet åbenbart grundløs bemærkes, at det ikke alene omfatter helt oplagte tilfælde, f.eks. hvor en svensker søger asyl i Danmark, men også tilfælde hvor asylansøgningen på baggrund af flygtninge-nævnets praksis åbenbart må anses for udsigtsløs.

Lovforslaget er i øvrigt udformet således, at direktoratet for udlændinge skal underrette flygtninge-nævnet om afgørelser vedrørende åbenbart grundløse ansøgninger. Flygtninge-nævnet kan bl.a. på grundlag af disse indberetninger beslutte, at bestemte grupper af sager kan indbringes for nævnet til afgørelse (§ 53 b).

8. Med henblik på at søge at opnå en lettelse af presset på flygtninge-nævnet stilles der forslag om, at flygtninge-nævnets sammensætning ændres, således at nævnet i en del sager kan sammensættes som et trepersoners nævn, der foruden formanden eller en af næstformændene består af 2 andre medlemmer, som er udpeget efter indstilling fra Dansk Flygtningehjælp, henholdsvis ministerierne. I tre-

personers nævnet kan der kun behandles nærmere angivne sager. Det drejer sig om sager, hvor klagen må anses for at være åbenbart grundløs, eller hvor en defacto-flygtning påberåber sig konventionsstatus, eller hvor der er tale om nægtelse af udstedelse af dansk rejsedokument for flygtninge m.v. Endvidere er der åbnet mulighed for behandling i et trepersoners nævn i tilfælde hvor forholdene i øvrigt taler for behandling i et sådant nævn (§ 53, stk. 3). Sager skal dog kunne henvises fra det »lille« til det »store« nævn. Det forudsættes, at det i det »store« nævn tilrettelægges, hvilke sager, der vil kunne henvises til behandling i det »lille« nævn. Dette vil navnlig kunne ske med hensyn til velafgrænsede grupper af sager, hvor der er lagt en fast praksis i det »store« nævn.

Sagens behandling i flygtninge-nævnet vil herefter i praksis kunne ske på tre måder:

- a) Skriftlig behandling i et trepersoners nævn.
- b) Mundtlig behandling i et trepersoners nævn.
- c) Mundtlig behandling i et syvpersoners nævn.

Valget mellem de nævnte sagsbehandlingsformer træffes af nævnets formandskab. Afgørelsen om behandlingsmåden i den enkelte sag vil blive truffet af formanden eller en næstformand, straks efter at sagen er modtaget af flygtninge-nævnet. Formanden eller den pågældende næstformand vil skulle vælge den mest hensigtsmæssige behandlingsform, således at sagsbehandlingen tilpasses den enkelte sags karakter. Har en formand eller en næstformand udtaget en sag til skriftlig behandling, kan sagen kun afgøres, såfremt alle de medlemmer, der deltager i sagens behandling, er enige om, at sagen kan behandles på dette grundlag. I syvpersoners nævnet kan skriftlig behandling ikke finde sted.

Flygtninge-nævnet kan i øvrigt drøfte behandlingsmåden og fastsætte retningslinier herfor. I forbindelse med drøftelsen af sådanne generelle spørgsmål består nævnet foruden formanden eller en af næstformændene af seks medlemmer, jfr. den foreslåede nye bestemmelse i § 53, stk. 2. Der forudsættes holdt regelmæssige og hyppige møder i det »store« nævn.

Det forudsættes, at det i det »store« nævn drøftes og fastlægges, hvordan valget mellem skriftlig, henholdsvis mundtlig behandling i det »lille« nævn bør foretages, samt som nævnt hvilke sager, der kan behandles i det »lille« nævn. Der vil også være behov for en drøftelse af spørgsmålet om tilrettelæggelse af advokaternes medvirken. Endvidere vil der være behov for at drøfte retningslinier for genoptagelse af sager i nævnet. Afgørelse i den